

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości rynku energii

COM(2010) 726 wersja ostateczna – 2010/0363 (COD)

(2011/C 132/21)

Sprawozdawca generalny: **Edgardo Maria IOZIA**

Dnia 22 grudnia 2010 r. Rada, działając na podstawie art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości rynku energii

COM(2010) 726 wersja ostateczna.

Dnia 18 stycznia 2011 r. Prezydium Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego powierzyło przygotowanie opinii w tej sprawie Sekcji Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego.

Mając na względzie pilny charakter prac (art. 59 regulaminu wewnętrznego), na 470. sesji plenarnej w dniach 15–16 marca 2011 r. (posiedzenie z 16 marca) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyznaczył Edgarda Marię IOZIĘ na sprawozdawcę generalnego oraz 150 głosami – 5 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny:

1.1 Wyraża swe poparcie i uznanie dla rozporządzenia zaproponowanego przez Komisję w celu promowania środków przeciwdziałających manipulacji na hurtowych rynkach energii i zwiększenia ich przejrzystości. Postanowienie to oparte jest na wspólnym badaniu Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR) i Europejskiego Organu Nadzoru Energii Elektrycznej i Gazu (EREG), w którym wskazano niektóre luki w przepisach dotyczących hurtowego rynku gazu i energii elektrycznej.

1.2 Uważa, że wybór takiego instrumentu jak rozporządzenie w oparciu o podstawę prawną art. 194 TFUE jest godny poparcia zarówno ze względu na potrzebę całkowicie wspólnych przepisów, jak też na znaczenie postanowienia nowego artykułu traktatu lizbońskiego dotyczącego ogólnie energii, a bardziej szczegółowo – rozwoju rynku wewnętrznego, co określa punkt 2.

1.3 Popiera decyzję o wykorzystaniu aktów delegowanych wyjaśniających niektóre istotne kwestie zawarte w rozporządzeniu, takie jak definicje i terminy gromadzenia danych, zgodnie z art. 290 TFUE, w którym przewidziano ten nowy instrument administracyjny służący usprawnieniu prac instytucji europejskich. Takie akty delegowane powinny być wydawane przy pełnym poszanowaniu postanowień Traktatu, a informację o nich należy odpowiednio rozpowszechnić. EKES proponuje wyznaczenie terminu wydania aktów delegowanych, tak jak przewidziano w tym samym artykule, by umożliwić szybkie i jednolite zastosowanie rozporządzenia. Bez aktów delegowanych trudno będzie w przyszłości przeciwdziałać manipulacji na rynku. Komitet zaleca zaangażowanie zainteresowanych stron społeczeństwa obywatelskiego w przygotowanie aktów delegowanych i proponuje przytoczenie niektórych przykładów w motywach wstępnych.

1.4 Uważa, że wydajność rynków transgranicznych zwiększa bezpieczeństwo zaopatrzenia, optymalizację zarządzania kryzysem oraz ograniczenie ryzyka wzrostu kosztów, którymi zawsze obciążony zostaje użytkownik końcowy. Nieustanna poprawa funkcjonowania wewnętrznego rynku energii pozwala na dokonanie znacznych oszczędności z korzyścią dla przedsiębiorstw i użytkowników prywatnych.

1.5 Uważa, że uprawnienia, które powinny zostać przyznane krajowym organom regulacyjnym, są wszechstronne i daleko idące, i zwraca się o opracowanie w odpowiednio krótkim czasie procedury monitorowania w celu sprawdzenia, czy państwa członkowskie wywiązały się ze zobowiązania do przyznania organom krajowym skutecznych uprawnień kontrolnych i dochodzeniowych, które powinny opierać się na wspólnych i zharmonizowanych elementach. Różnice prawne były i są jedną z przyczyn dotychczasowego opóźnienia procesu tworzenia wewnętrznego rynku energii.

1.6 Wyraża zadowolenie z zaproponowanego w rozporządzeniu wzmocnienia koordynacji między organami krajowymi regulującymi rynki energii i rynki finansowe, a także między Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych. EKES już od dłuższego czasu apeluje o taki stopniowy proces integracji i współpracy.

1.7 Jest przekonany, że konieczne jest zwiększenie zaufania do rynku ze strony uczestników, którzy muszą mieć pewność działania na rynku karzącym za nadużycia rynkowe przy pomocy skutecznych, odstraszających i proporcjonalnych sankcji. Zaleca Komisji nadzór nad zastosowaniem rozporządzenia przez państwa członkowskie, które muszą skoordynować swe działania, by uniknąć powtórzenia się na rynku energii wydarzeń, jakie miały miejsce na rynkach finansowych z powodu arbitrażu regulacyjnego, który polega na dokonywaniu transakcji tam, gdzie przepisy są bardziej elastyczne lub łagodnie, jeżeli chodzi o system kar.

1.8 Zastanawia się, czy wszystkie koszty wdrożenia rozporządzenia powinny być pokrywane przez obywateli i czy nie powinni w nich partycypować również uczestnicy rynku, tak jak ma to miejsce w niektórych krajach, na przykład w zakresie finansowania organów nadzoru rynków finansowych, których koszty funkcjonowania są częściowo pokrywane przez podmioty podlegające nadzorowi.

1.9 Uważa, że niezbędne jest zacieśnienie współpracy i koordynacji między operatorami systemów przesyłowych. Stworzenie europejskiej sieci operatorów systemów przesyłowych (ENTSO) będzie szczególnym impulsem do stworzenia kodeksów sieci, które umożliwią faktyczny i przejrzysty dostęp do sieci przesyłowych. Wspomniane kodeksy sieci będą musiały być spójne z wytycznymi ramowymi, które same w sobie nie są wiążące i które zostaną wydane przez Agencję.

1.10 Odnotowuje, że na hurtowych rynkach energii w UE wciąż występują nierówne warunki konkurencji oraz dyskryminacja. Również z powodu braków strukturalnych sieci, a zwłaszcza transgranicznych połączeń wzajemnych, integracja rynków jest bezwzględnie niewystarczająca. Istnieją wciąż znaczne przeszkody w niedyskryminacyjnym dostępie do sieci i sprzedaży energii elektrycznej. Nie we wszystkich przypadkach kontrola ze strony organów regulacyjnych jest już równie skuteczna, a niektóre rynki pozostają odizolowane i zamknięte na penetrację przez innych uczestników rynku.

1.11 Popiera zatem decyzje Komisji mające na celu zniesienie barier w urzeczywistnieniu wydajnego i zintegrowanego rynku wewnętrznego, z którego korzyści czerpią w ostatecznym rozrachunku zarówno producenci, uczestnicy rynku jak i konsumenci.

1.12 Uważa, że konieczna jest dalsza budowa „Europy energii”, w której ochronie podlegałyby ogólne interesy UE i interesy konsumentów, a także w której zagwarantowane byłoby zaopatrzenie w energię i objęte ochroną – za pomocą odpowiedniej polityki dystrybucji korzyści i kontroli adekwatności kosztów – zrównoważony rozwój społeczny, środowiskowy i gospodarczy oraz integralność rynku jako niezbędnego elementu rozwoju społecznej gospodarki rynkowej.

1.13 Mając świadomość stopniowego ufinansowania rynków energii przez rynki finansowe, Komitet uważa, że konieczna jest ścisła współpraca różnych agencji i organów europejskich odpowiedzialnych za ochronę rynku, i popiera fakt, że rozporządzenie w sprawie manipulacji i przejrzystości rynków energii elektrycznej i gazu opiera się na ogólnych zasadach dotyczących nadużyć na rynku stosowanych już w sektorze finansowym, które zostaną wkrótce zaktualizowane. W związku z tym uważa, że omawiane rozporządzenie powinno zostać skoordynowane z procedurą przeglądu dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku.

1.14 Ma nadzieję, że zasady leżące u podstaw wniosku dotyczącego nowej dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku zostaną

przyjęte w ostatecznej wersji omawianego rozporządzenia. Wnosi zwłaszcza, by uwzględniono wzrost integralności rynku, wzmocnienie faktycznego zastosowania przepisów przeciw nadużyciom na rynku, ograniczenie swobody uznania poszczególnych krajów w zakresie faktycznego zastosowania sankcji, a także ich adekwatności i zdolności odstraszenia poprzez wprowadzenie zharmonizowanych norm i zmniejszenie nieuzasadnionych obowiązków administracyjnych, szczególnie dla MŚP, a także potrzebę zwiększenia przejrzystości i efektywności organów nadzoru.

1.15 EKES podkreśla znaczenie stosunków z krajami trzecimi i wyraża zadowolenie, że Agencja utrzymuje kontakty i może zawierać umowy z organizacjami międzynarodowymi oraz organami administracji krajów trzecich.

2. Wprowadzenie

2.1 Rynek wewnętrzny energii elektrycznej i gazu uległ znacznym zmianom, z których jedną z najistotniejszych jest niewątpliwie umożliwienie wielu podmiotom dostępu do giełd energii oraz rozpowszechnienie transgranicznego handlu w UE, co przyczyniło się do optymalizacji wykorzystania produkcji energii i poszerzenia bazy popytu.

2.2 Na drodze do urzeczywistnienia wydajnego i funkcjonalnego rynku wewnętrznego o uczciwych cenach wciąż stoi wiele przeszkód. Konsumenci nie odnieśli szczególnych korzyści z rozwoju rynku wewnętrznego, którego uruchomienie jest utrudnione z powodu oporu niektórych monopolistów wspieranych przez rządy krajowe. Znamienna jest cała dyskusja na temat rozdziału (unbundling) własności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej od własności w zakresie jej przesyłu i dystrybucji, która w wielu istotnych krajach UE wciąż wydaje się nierozstrzygnięta, co będzie się musiało jednak zmienić do 3 marca 2013 r.

2.3 Pięć środków prawnych dotyczących energii i gazu, określanych mianem „trzeciego pakietu”, których transpozycję do wszystkich krajowych systemów prawnych przewidziano do 3 marca 2011 r., przyczynia się do stworzenia lepszych warunków do urzeczywistnienia rynku wewnętrznego.

2.4 Częściowo z powodu zmniejszenia zużycia energii elektrycznej i gazu odnotowuje się znaczne opóźnienia w programie rozwoju połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi oraz między UE a partnerami z krajów trzecich. Jest to jeden z zasadniczych powodów, które utrudniają stworzenie rynku wewnętrznego i który powinien być stale monitorowany przez Agencję.

2.5 Opóźnienia legislacyjne doprowadziły do sytuacji, w której hurtowy rynek energii elektrycznej i gazu był podatny na ewentualną manipulację i w której cierpi on na brak przejrzystości, co w dłuższej perspektywie podważa jego wiarygodność i zaufanie uczestników rynku, przynosząc obiektywne szkody.

2.6 Wydajność rynków transgranicznych zwiększa bezpieczeństwo zaopatrzenia, optymalizację zarządzania kryzysem oraz ograniczenie ryzyka wzrostu kosztów, którymi zawsze obciążony zostaje użytkownik końcowy. Stopniowa poprawa wewnętrznego rynku energii pozwala na dokonanie znacznych oszczędności z korzyścią dla przedsiębiorstw i użytkowników prywatnych, co przyczynia się do mniejszego rozproszenia produkcji, łatwego dopasowania popytu i podaży na płynnym i wydajnym rynku, a także do zagwarantowania dostaw dostosowanych do dokładnie określonego zapotrzebowania.

2.7 Po przeprowadzeniu dokładnej analizy Komisja wydała wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie integralności i przejrzystości rynków w celu przeciwdziałania ich ewentualnym manipulacjom.

3. Wniosek Komisji

3.1 Unia Europejska z pewnością odniesie korzyści, jeżeli będzie mogła liczyć na płynny, uporządkowany i funkcjonalny hurtowy rynek energii elektrycznej i gazu, a zwłaszcza rynek chroniony przed manipulacją, która wywierałaby znaczący wpływ na użytkownika końcowego. Dążenie do stworzenia do końca 2015 r. wydajnego hurtowego rynku energii w Europie wymaga przyjęcia środków sprzyjających jego uporządkowanemu i regularnemu rozwojowi.

3.2 W 2007 r. Komisja uprawniała Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR) i Europejski Organ Nadzoru Energii Elektrycznej i Gazu (ERGEG) do zbadania luk w ramach regulacyjnych dotyczących rynków i przedstawienia propozycji zwiększenia ich przejrzystości oraz integralności w zakresie transakcji, umów o dostawę gazu i energii elektrycznej oraz instrumentów pochodnych.

3.3 Badanie to było bardzo przydatne i stanowiło podstawę sporządzenia wniosku Komisji.

3.4 Komisja proponuje przyjęcie rozporządzenia, w którym wyraźnie zabrania się jakiegokolwiek formy nadużycia na hurtowych rynkach energii elektrycznej i gazu, a zwłaszcza wykorzystywania informacji wewnętrznych i nadużyć na rynku zgodnie z dyrektywą w sprawie nadużyć na rynku, lecz które nie stosuje się do powiązanych instrumentów finansowych uregulowanych już w tejże dyrektywie. Propozycja opiera się na art. 194 ust. 1 lit. a) TFUE, w którym zobowiązano UE do zagwarantowania funkcjonowania wewnętrznego rynku energii.

3.5 Zakazowi wykorzystywania informacji wewnętrznych towarzyszy ustanowienie wymogu, by uczestnicy rynku przekazywali ogółowi społeczeństwa dostępne informacje wewnętrzne na temat swej działalności i zdolności produkcyjnej instalacji, ich pojemności magazynowej, wielkości zużycia energii lub zdolności przesyłu energii elektrycznej czy też gazu ziemnego.

3.6 Stosując postanowienia nowego traktatu zgodnie z art. 290 TFUE, Komisja przewidziała wydanie aktów delegowanych, które są nowym instrumentem o charakterze legislacyjnym

umożliwiającym jej zmianę specyfikacji technicznych dyrektywy lub rozporządzenia za pomocą procedury uproszczonej.

3.7 Definicje manipulacji lub próby manipulacji rynku zostaną doprecyzowane na podstawie aktów delegowanych Komisji. Zostanie w nich uwzględnione funkcjonowanie rynków, a także potencjalny wpływ na hurtowe rynki energii faktycznej lub planowanej wielkości produkcji, zużycia, wykorzystania zdolności przesyłowych lub wykorzystania pojemności magazynowej, kodeksów sieci i wytycznych ramowych przyjętych zgodnie z rozporządzeniem nr 714/2009 i rozporządzeniem nr 715/2009.

3.8 W omawianym rozporządzeniu przewiduje się przyznanie Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki roli polegającej na monitorowaniu negocjacji, a także zgromadzone w nim dane niezbędne do oceny rozwoju sytuacji rynkowej.

3.9 Agencja gromadzi dane również za pośrednictwem rejestru transakcji zawieranych na hurtowych rynkach energii, w tym składanych zleceń. Informacje te są udostępniane krajowym organom regulacyjnym, organom finansowym, organom ds. konkurencji w państwach członkowskich i innym właściwym organom.

3.10 Repozytoria transakcji udostępniają swe informacje, a organy finansowe przekazują Agencji sprawozdania dotyczące transakcji, których przedmiotem są produkty energetyczne.

3.11 W rozporządzeniu przewidziano ścisłą współpracę między władzami krajowymi, między władzami krajowymi a ESMA (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) oraz między Agencją a ESMA, jeżeli Agencja podejrzewa, że dochodzi lub doszło do popełnienia czynów, które stanowią przypadki nadużycia na rynku.

3.12 Ustanawianie przepisów dotyczących sankcji leży w gestii państw członkowskich, które będą musiały przyjąć skuteczne, proporcjonalne i odstraszające środki (definicje zawarto w art. 2 rozporządzenia).

4. Uwagi EKES-u

4.1 EKES przyjmuje z zadowoleniem wniosek Komisji, który umożliwi zaradzenie niejasnej sytuacji tego rynku i którego celem jest pośrednie wsparcie rozwoju hurtowego rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu.

4.2 EKES zdecydowanie popiera wybór rozporządzenia na podstawę prawną. Artykuł 194 uprawnia domyślnie Komisję do wydania aktów prawnych mających na celu rozwój i umocnienie rynku wewnętrznego energii. Rozporządzenie jest z pewnością najbardziej odpowiednim instrumentem do zagwarantowania jednolitej normalizacji, możliwej do natychmiastowego przeprowadzenia i spójnej z celami harmonizacji niezbędnymi do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

4.3 Na hurtowych rynkach energii w UE nie panują jeszcze jednolite i niedyskryminujące warunki. Również z powodu braków strukturalnych sieci, a zwłaszcza transgranicznych połączeń międzysystemowych integracja rynków jest bezwzględnie niewystarczająca. Istnieją wciąż poważne przeszkody w niedyskryminacyjnym dostępie do sieci i sprzedaży energii elektrycznej. Nie we wszystkich przypadkach kontrola ze strony organów regulacyjnych jest już równie skuteczna, a niektóre rynki pozostają odizolowane i zamknięte na penetrację przez innych uczestników rynku. EKES zaleca Komisji nadzór nad zastosowaniem przepisów europejskich przez państwa członkowskie przy jednoczesnym wsparciu projektów połączeń międzysystemowych i usuwaniu przeszkód, między innymi poprzez sankcje wobec utrudnień w tworzeniu skutecznego i przejrzystego rynku wewnętrznego, na którym koszty byłyby odpowiednio uzasadnione.

4.4 Według krajowych organów regulacyjnych i Komisji rozwój sytuacji na rynku jest uzależniony od niewystarczających przepisów w zakresie przejrzystości dostępu do infrastruktury, które uniemożliwiają zagwarantowanie skutecznego, funkcjonalnego, otwartego i wydajnego rynku wewnętrznego.

4.5 Zaproponowane środki ułatwiają rozwój rynku: przeciwdziałanie manipulacji i nadużyciom na rynku, udostępnienie uczestnikom rynku wszystkich wrażliwych informacji na temat efektywności, a także stanu fizycznego systemu, na przykład na temat wytwarzania, podaży i popytu na energię elektryczną, w tym prognoz, przepustowości sieci i połączeń wzajemnych, prognoz dotyczących „wąskich gardeł” sieci, przepływów i utrzymania, bilansowania i zdolności rezerwowej.

4.6 Dostępność wszystkich przydatnych informacji w tym samym czasie może umożliwić wszystkim uczestnikom rynku dokonanie oceny ogólnej sytuacji popytu i podaży za pomocą tych samych instrumentów oraz lepsze zinterpretowanie dynamiki cen hurtowych na rynku energii elektrycznej i gazu.

4.7 Agencja powinna dysponować działem gromadzenia danych, lecz również działem kontroli, w którym zatrudnieni byłiby wyspecjalizowani pracownicy. W rozporządzeniu przewiduje się zatrudnienie dodatkowego personelu w celu zaspokojenia zapotrzebowania wynikającego z nowych funkcji przydzielonych Agencji.

4.7.1 EKES wnosi, by Agencja rozpowszechniała co roku komunikat w sprawie przyjętych inicjatyw, wyników osiągniętych dzięki rozporządzeniu, a także rozwoju hurtowego rynku energii.

4.8 EKES zastanawia się, czy wszystkimi kosztami zastosowania rozporządzenia należy obciążyć obywateli i czy nie powinni w nich partycypować również uczestnicy rynku, tak jak ma to miejsce w niektórych krajach, na przykład w zakresie finansowania organów nadzoru rynków finansowych, których koszty funkcjonowania są częściowo pokrywane przez podmioty podlegające nadzorowi. Uczestnicy rynku mogą z tego odnieść oczywiste korzyści, a dział gromadzenia

i rozpowszechniania danych rynkowych przyczynia się do przejrzystości, gwarantowanej wszystkim przez organy publiczne, co przynosi bezpośrednie korzyści uczestnikom rynku. Zresztą przewidziane koszty nie obciążałyby zbytnio silnego i dobrze rozwiniętego rynku.

4.9 Właściwe organy powinny ponadto regularnie monitorować przestrzeganie przepisów przez operatorów systemów przesyłowych. Uważa, że niezbędne jest zacieśnienie współpracy i koordynacji między operatorami tych systemów. Ustanowienie europejskiej sieci operatorów systemów przesyłowych (ENTSO), której projekt statutu zostanie przedstawiony na wiosnę 2011 r., będzie szczególnym impulsem do tworzenia kodeksów sieci mogących umożliwić rzeczywisty i przejrzysty dostęp do sieci przesyłowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 714/2009. Kodeksy sieci muszą być spójne z wytycznymi ramowymi, które same w sobie nie są wiążące i które zostaną wydane przez Agencję.

4.10 Sieć ENTSO będzie musiała działać przy całkowitym poszanowaniu przepisów w zakresie konkurencji i prowadzić stopniową harmonizację i integrację transgranicznych kodeksów sieci bez zastępowania krajowych kodeksów sieci. Zakres współpracy regionalnej może zagwarantować największe postępy w zakresie integracji jednolitego rynku energii. EKES popiera pomysł, by w ramach współpracy ogólnej ENTSO była oparta na obszarach regionalnych.

4.11 Początki współpracy regionalnej są obiecujące. Regionalna inicjatywa gazowa (GRI) oraz regionalna inicjatywa na rzecz energii elektrycznej (ERI) przynoszą doskonałe wyniki. EKES wyraża uznanie dla zaangażowania organów regulacyjnych i uczestników rynku na rzecz rozwiązania złożonych problemów związanych z połączeniami międzysystemowymi i ustanowieniem przejrzystego oraz wydajnego rynku.

4.12 Zawarcie umowy w tej sprawie, na przykład między władzami i operatorami systemów przesyłowych z Włoch i Słowenii stworzyło dobre warunki wstępne do rozwiązania problemów związanych z „wąskimi gardłami” sieci i bilansowaniem za pomocą systemów wczesnego ostrzegania dla zainteresowanych obszarów oraz za pomocą wyważonych i przejrzystych rozwiązań w oparciu o mechanizm łączenia rynków. Metoda ta polega na przewidywaniu popytu i podaży za pośrednictwem centralnego uczestnika rynku w celu poprawienia wydajności rynku dnia następnego.

5. Uwagi szczegółowe

5.1 EKES popiera wykorzystanie aktów delegowanych, które muszą zostać wydane przy ścisłym poszanowaniu postanowień TFUE, w celu doprecyzowania definicji i gromadzenia danych. Uważa, że definicje zawarte w art. 2 są zbyt ogólne jak na rozporządzenie. Procedura wydawania aktów delegowanych, w których zostaną doprecyzowane definicje „informacji wewnętrznych” i „manipulacji na rynku” zgodnie z art. 5 rozporządzenia, powinna przewidywać termin wydania aktów delegowanych, jak przewiduje art. 290 TFUE, a także system odpowiedniego rozpowszechniania informacji na ich temat.

5.2 EKES dostrzega ryzyko związane z tym, że z powodu braku jednolitych zasad wykładni zastosowanie rozporządzenia może wywołać zakłócenia na rynku, jeżeli władzom krajowym nie udzieli się pomocy w dokonaniu wspólnej oceny i jeżeli nie opracują one szerokich i wspólnych zasad działania wobec przypadków nadużycia. EKES proponuje wyznaczenie terminu dla aktów delegowanych Komisji, by dać rynkowi pewność. W razie potrzeby Komisja może zawsze zaktualizować te akty.

5.3 Art. 7 budzi te same wątpliwości. Zdaniem EKES-u należy ustalić termin, do którego Komisja zobowiązuje się wydać akty delegowane dotyczące gromadzenia danych, ram czasowych, formy i treści przekazywanych informacji. Skuteczność rozporządzenia będzie tym większa, im termin ten będzie bliższy terminu przyjęcia rozporządzenia przez organy decyzyjne UE.

5.4 EKES uważa, że uprawnienia, które będą musiały zostać przyznane krajowym organom regulacyjnym, są wszechstronne i wystarczające, lecz zwraca się o większą pewność zastosowania rozporządzenia i zastanawia się, czy nie należy przewidzieć w odpowiednio krótkim czasie, że państwa członkowskie powinny wywiązać się ze swego zobowiązania do zagwarantowania władzom tych uprawnień dochodzeniowych. Różnice

prawne były i są jedną z przyczyn dotychczasowego opóźnienia procesu tworzenia wewnętrznego rynku energii.

5.5 EKES ma nadzieję, że sankcje zostaną znacznie ujednolicone we wszystkich państwach członkowskich i że nie dojdzie do arbitrażu regulacyjnego, czyli do wybierania kraju, w którym można zawierać umowy przy najmniejszym zagrożeniu karą. W prawodawstwie dotyczącym nadużyć na rynku (dyrektywie w sprawie nadużyć na rynku) ustanowiono już wspólne normy dla systemów sankcji, a Komisja formułuje zalecenie w tej kwestii w motywie 23 omawianego rozporządzenia. Na hurtowym rynku energii sprzedawane są takie ilości energii, które mają zaspokoić potrzeby importowe i eksportowe, a zatem siedziba fizyczna, w której transakcje sprzedaży gazu lub energii elektrycznej są negocjowane, nie ma znaczenia.

5.6 EKES podkreśla znaczenie stosunków z krajami trzecimi i wyraża zadowolenie, że Agencja utrzymuje kontakty i może zawierać umowy z organizacjami międzynarodowymi oraz organami administracji krajów trzecich. Zaleca ponadto przeformułowanie art. 14 w celu przekazania Agencji ogólnego uprawnienia do reprezentacji, związanego konkretnie z celami rozporządzenia.

Bruksela, 16 marca 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON
